

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת ויצא תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il
בהוצאת: אוריאל יעוף ופטרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ן
לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il
סרקו להורדה
© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת ויצא תשפ"ו – המלחמה על הניצוצות

בו? מי ירמה את מי? מי ינצל את מי? כי בעצם זה מה שתכנן לבן, לנצל אותו, את יעקב. ויעקב תכנן לקחת משם את הניצוצות שלו, לא ברמאות, בחכמה, בעבודה, הוא לא בא בחינם ולוקח את הבנות.

ולכן כשלבן רודף אחר יעקב ואומר לו "הַפְּנוֹת פְּנֵי וְהַפְּנִי פְּנֵי וְהַצֵּאן צֵאנִי וְכָל אֲשֶׁר אֶתָּה רֹאֶה לִי הוּא", שזה נשמע משהו גס רוח מאד ורכושני מאד ומאד לא נכון – זה בעצם נכון, אלה הניצוצות שהיו אצלו. ומה קורה לניצוצות של קדושה שנמצאים עשוקים בקליפה? מה קורה לקליפה? הקליפה יונקת מהם, מקבלת מהם כח וחיות. כמובן, הם הגיעו לשם כתוצאה מהפגמים, מחטא עץ הדעת וכן הלאה. והצדיק בא לשם לעשות את הברור, לברור אותם, להוציא אוכל מפסולת ופסולת מאוכל. הניצוצות הלא טובים שלו ישארו אצל לבן, הניצוצות הטובים של לבן יעברו ליעקב – ויעקב נשאר קומה שלמה של קדושה, ולבן קומה שלמה של סטרא אחרא. זה צודק? תלוי מה זה צדק. אם זה צדק אלקי, אז כן, בוודאי. הטוב והניצוצות צריכים לחזור לשורש ולשמש את הקדושה. והרוע צריך לחזור לשורש שלו להשלים את הקומה של הרשעות, עד שהיא תעלם בעזרת ה' בגאולה השלמה.

אז יש פה משא ומתן גלוי: הוא אומר לו 'תקבע את השכר. כמה שכר אתה רוצה?' וואו, איזה יופי, איזה בעל בית נחמד... ויעקב פועל בטבע, מעל הטבע, בתוך הטבע, בסיעתא דשמיא, וזוכה לרמות את הרמאי כביכול, לקחת ממנו את הניצוצות, והם מתעצבנים מזה, הבנים שלו מתעצבנים, פניו לא "פְּתַמֵּל שְׁלֹשִׁים". מה קרה? מה קרה לפרצוף של לבן? לבן, מה קרה לך? – הוא התחיל לאבד, לאבד כח, כי הוא לוקח לו את הניצוצות, אין לו חיות. הפרצוף משתנה, כמו שכשבו אדם לא אוכל, לא שותה, נכון, יש לו פרצוף של צום, פרצוף של תשעה באב, ככה מסכן? – אז הפרצוף שלו השתנה כי לקחו לו את הניצוצות, הצדיק התחיל לקחת את הניצוצות ואין לו יניקה מהם. פלאים.

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת ויצא תשפ"ו. ובשם ה' נעשה ונצליח! אנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'.

כן. יש פה דברים עמוקים מאד בפרשה הזו, יש פשט, רמז, דרש וסוד. ואנחנו נסתכל פה בענין מפת הקרב ובכמה ענינים חשובים מאד מאד מאד לחיים של כל אחד.

יש פה בעצם מפגש בין יעקב "איש תם יִשֵּׁב אהלים" לבין לבן הרמאי, לבן הארמי הרמאי. ומה קורה ביניהם מבחינת הפנימיות? הוא בא לקחת משם את הניצוצות שלו, רחל, לאה, שנים עשר השבטים, ודומם-צומח-חי-מדבר, כל הכבשים, כל הענינים שצריך לקחת, הצאן, כל הרכוש. זה בעצם מה שהוא בא לעשות. והוא פוגש את הרמאי הזה, את לבן – ומי יגבר על מי? זו שאלה מרכזית מאד מאד בחיים של כולנו.

אנחנו פוגשים בני אדם, נניח בעבודה, המנהל, או בזיווג, או בחברה, ואם זה ילדים בבית ספר, בגן, בכל מקום פוגשים – ויש משא ומתן בין שני האנשים, שתי הנשמות, שתי הישויות. ויש לשניהם טוב רוע, ויש עוצמות שונות. מי בראש? מי גונב את ההצגה, נכון? זה לא חייב להיות.

פה יש את יעקב אבינו. יעקב אבינו בחיר האבות, ברמה הכי גבוהה, מרכבה לתפארת. ולבן הארמי גם כן משורש גבוה, אבל מעולם התהו, מקולקל. במפגש הזה: יעקב יתקלקל? יעקב ינזק? יעקב ישתעבד? לבן יתוקן? לבן יזכה? לבן יצטרף לקדושה? מה יקרה פה במפגש? מה יקרה במפגש? תראו מה קרה במפגש בין חוה לנחש, בין אדם לנחש.

המפגש הזה, כל המפגשים, זה זמן מסוכן מאד – מי יגבר על מי, בעוצמה, באיכות, ביכולת הרוחנית? האם יעקב הוא מתוקן יותר מאשר לבן מקולקל? זאת אומרת, הדרגה של יעקב אבינו בתיקון היא יותר מהדרגה של הקלקול, או הדרגה של הקלקול שלו כל כך גבוהה מעבר לדרגה של יעקב אבינו?

יחסי הכחות האלה, הנפשיים, הרוחניים, גם המעשיים, הגשמיים, הכל קובע. אז יעקב אבינו ישלוט בלבן? הוא שלט

זה קורה גם בין בני אדם רגילים, לא רק אצל יעקב – באמת, מי יגבר, הרשע או הצדיק?

רבנו הבעל שם טוב הקדוש הגיע לאיזו עיר ולא אכל כל השבוע, לא רצה לאכול. אמרו לו 'למה אתה לא אוכל?' הוא אומר 'יש כאן ניצוצות גדולים מאד ומסוכנים. אם מישהו אוכל אותם ולא מתקן אותם, הם הורגים אותו.' ה' ישמור. רק בשבת הוא הסכים לאכול. בשבת אין בורר, אסור לברור, אז כבר השבת שמרה עליו, עליית העולמות.

מבינים? אז הכל על פי הסוד. כל המפגשים שאנחנו פוגשים בחיים הם על פי הסוד. זה לא סתם שפוגשים מישהו, מדברים עם מישהו, עושים שידוכים עם מישהו, מתחתנים עם מישהו, מתגרשים ממישהו, עובדים פה, עובדים שם – "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים".

וזה מסוכן מאד. אנחנו רואים לפעמים בני אדם שיש להם איזה עסק או משהו בדרגה מסוימת והם מצליחים ואומרים: 'וואו, איזה יופי, אני מצליח. אני רוצה עכשיו רשת'. הוא פותח רשת – הוא פושט רגל. למה? כי היה לו כח להחזיק סניף-שנים, אבל לא היה לו כח להחזיק רשת, זה היה גדול מדי עליו. מאיזו בחינה גדול עליו? ביכולת, בעוצמה, באיכות, בתחכום, בשפע, בסיעתא דשמיא. אולי נגזר עליו באמת שתהיה לו רק מכולת ולא רשת, למה הוא רוצה רשת. מבינים? זו דוגמה בגשמיות.

כך זה גם ברוחניות. יכול להיות שיש רב שהוא רב מצוין, רב של בית כנסת, וכולם אוהבים אותו והכל טוב ויפה. ואז אומרים 'טוב, זה קטן עליו. בוא נעלה אותו לגדולה', ומעלים אותו לגדולה. ואז נניח הוא נהיה רב של עיר או של איזו קהילה עצומה או משהו כזה. ושמה הוא מסתבך, לא עלינו, מסתבך, לא מצליח, לא מצליח, או שהוא עושה שטויות או שאלה שתחתיו עושים שטויות, או שהוא מסתבך בענייני כסף או דברים אחרים. זה היה גדול מדי. כשהיה קטן היצר הרע קטן יותר. כשהוא גדל היצר גדל, הביאו לו יצר שהוא לא יכול לעמוד בו.

לכן תמיד אנחנו אומרים שאדם צריך לדעת את מקומו ואת מיקומו, ולא לקפוץ מעל היכולת, ולא להתאוות לשלחנם של מלכים, ולא חייבים להיות גדול עולם, אלא כמו שהוא אומר פה: "לָחֵם לְאָכַל וּבָגֵד לְלַבֵּשׁ", ככה אתה שמור.

חנינא בני, "כל העולם כולו ניזון בשביל חנינא בני, וחנינא בני דיו בקב חרובים מערב שבת לערב שבת". הוא צורך מעט, אבל הוא צינור לשפע לכל העולם – זה תיקון.

בעל הסולם הקדוש קורא לזה 'לקבל על מנת להשפיע', ולא לקבל על מנת לקבל. לקבל על מנת לקבל, זה קלקול, וזה גורם לשבירת הכלים. לקבל על מנת להשפיע לא גורם לשבירת הכלים. אתה מקבל שפע מה' כדי לתת הלאה וגם כדי לעשות נחת רוח לה' יתברך, אז לא תגיע לשבירת הכלים ולא תסתבך בהסתבכויות למיניהן. כל מיני קטרוגים שמקטרגים, זה בגלל שהמפעל שלך גדל מעל למה שאתה מסוגל להחזיק, כמו שיש שרי אלפים, ויש שרי מאות, שרי עשרות – למה? ככה, זה לפי שרש הנשמה, זה לפי היכולת של הנשמה.

הרמח"ל הקדוש אומר שכדי להלחם בקליפה צריך שתהיה לך נשמה כללית. אם אין לך נשמה כללית, הקליפה תנצח אותך. במה נבחן – הוא אומר, זכותו יגן עלינו, אין כמו הרמח"ל – במה נבחן שיש לו נשמה כללית? בזה שהוא יכול להתמודד עם הדעות של כל אחד. הוא לא נבהל מהדעה הזו, מהדעה ההיא, מה שנקרא היום אולי ראש גדול מאד, ראש פתוח מאד, יכולת תמרון בין כל מיני דברים. אז אחד כזה יכול לעמוד בראש של משהו גדול יותר. מבינים?

אז תמיד כשבאים לקדם אתכם, תחשבו 'האם כדאי לי? האם זה באמת הצעד הנכון, או שזו עליה לצורך נפילה?' לא עלינו, ה' ישמור.

אז כאן אנחנו רואים בפרשה שזה לא היה פשוט. שום שלב במלחמה הזו על הניצוצות לא היה קל בכלל. מרגע שהוא פגש את בני המשפחה של לבן ואת רחל ועד שהוא ברח ועד שהשיג אותו לבן ועד שהשלים אתו איך שהוא – הכל סכנת נפשות: הוא רימה אותו כל הזמן, עיכב אותו כל הזמן, רצה לפגוע בו ולרצוח אותו. וה' דיבר אתו בלילה ואמר לו 'אוי ואבוי לך', "הַשְּׁמֵר לְךָ מִדְּבַר עַם יַעֲקֹב מְטוֹב עַד רָע", הזהיר אותו. אם לא, הוא היה יכול לפגוע בו. זאת אומרת, כן, כמו שאנחנו מזכירים גם בהגדת הפסח, שהיינו בסכנה אצלו, סכנה.

לא תמוה למה היתה פה סכנה. זה בגלל שיעקב אבינו היה צריך לבנות את עם ישראל, היה צריך להוציא את הנוקבין שלו, את שתי הנשים שלו, להוציא אותם ולהוציא את הילדים שלו משם, להוציא גם את הניצוצות הגשמיים, לבנות את הקומה. זה היה קריטי. אם אין עם ישראל, ה' מחזיר את העולם לתהו ובהו. אומרים 'עם ישראל עם הנצח'. יש כאלה שמקנאים בגלל זה. אבל אם לא היה עם ישראל ואם עם ישראל לא שומר את התורה כפי שראוי לעם ישראל – ה' יתברך יכול להחזיר את העולם לתהו ובהו. הבנתם?

אז זה דבר חשוב מאד מאד. "החכם עיניו בראשו". יש לנו את מפת הקרב הפרטית, ופתאום מופיע איזה חבר חדש, פתאום מופיע איזה שכן, פתאום יש מישהו חדש בעבודה, פתאום מציעים לך איזה עסק – אריהו, כל האורות האדומים צריכים להדלק: מה זה? מי שלח אותו, היצר הרע או היצר הטוב? מי שלח אותו, מה הוא רוצה? אני יכול להתמודד אתו, או לא?

לפעמים באים לשאול אותי בקבלת הקהל, מביאים לי תמונה של מישהו שהוא הולך להיות השותף, 'לעשות שותפות או לא?' מה זה לפעמים? כל יום באים כאלה. אז אני מסתכל על התמונה, מסתכל על האדם ואומר לו: 'אתה ככה וככה וככה', בסיעתא דשמיא, 'והוא ככה וככה וככה. אלה הבעיות ביניכם. אבל עכשיו תראה לי תמונה של אשתך ותמונה של אשתו'. הוא אומר לי: 'בשביל מה?' אמרתי: 'סליחה, הוא השותף שלך, לא? יש לו שותפה. אולי הוא נחמד מאד אבל אשתו קשה מאד. אולי לא תוכלו להסתדר איתה. אולי היא שולטת בו. צריך לראות את כל התמונה'. דוגמא.

באים לשאול על שידוך. אה, הבחור והבחורה מסתדרים, הכל טוב ונחמד – בוא נראה את ההורים של הצד הזה, בוא נראה את ההורים של הצד השני, אפשר פה לקיים מערכת יחסים פחות או יותר? זה ישרוד? או לדוגמא, החתן הוא דבוק באמו והיא קובעת הכל, ואז כמובן יהיו בעיות של שלום בית בהמשך, לכלה עם החמה. וכן הלאה. וצריך לבדוק הרבה דברים, לא רק דבר אחד.

אצל השותפויות למשל, כן: האדם ישר? האדם רמאי, מהחברים של לבן? הוא חרוץ או שהוא עצלן? אפשר לסמוך עליו או אי אפשר לסמוך עליו? איך הוא מסתדר עם הקליינטיים? איך הוא מסתדר עם המתחרים? הוא שומר על החוק? הוא שומר על ההלכה? יש לו יראת שמים, או אין לו יראת שמים? איפה יהיו הסכסוכים? איך נפתור אותם? יש לזה סיכוי? ככה. על זה צריך להסתכל בסיעתא דשמיא על פי תמונה, ולקבוע הכל ולהגיד להם. ואחר כך באים ברוך ה', אחרי עשרים שנה, שלושים שנה, אומרים 'מה שאמרת לנו, לא האמנו, וזה היה ככה'. איך? סיעתא דשמיא, מה אנו מה חיינו.

אבל זה קשור פה לנושא של הפרצוף. מה זה חכמת הפרצוף? הפרצוף, זה קבוצה של ספירות שעובדת ביחד. עשר ספירות, ויש פרצוף שלם. ככה זה נקרא. והפרצוף של האדם מראה מי הוא, מה הכחות שיש בו, מה נטיות לבו, מה הפגמים שלו, מה החוזקות שלו, איך הוא חושב, איך הוא מחליט, איך הוא מסתדר. מבינים? אז זה הפרצוף, זה לא דבר של מה בכך. זה אבל צריך סיעתא דשמיא, זה לא בטבע הדבר הזה. בקיצור, אז גם פה במפגש הזה, כן, מעניין אם יעקב אבינו היה מביא לי תמונה של לבן מה הייתי אומר לו... אם הוא יצליח להוציא משם את הניצוצות או לא, ואיך הוא יצא. הוא יצא בשן ועין משם באמת, רק בנס כי ה' יתברך התערב. הוא היה בסכנת נפשות. כל הכבוד לאמהות שתמכו בו ואמרו לו שהן הולכות אתו וזה הכל.

וכאן משהו נחמד להבין קצת בענייני גלגולי נשמות: רחל באה לתקן את חוה, ויעקב אבינו בא לתקן את אדם הראשון. חוה פגמה עם הנחש, ומאז נהיה לה אורח כנשים. וכאן בפרשה יש לה כביכול אורח כנשים, היא משקרת שיש, אין לה. היא יושבת על כר הגמל, והיא לא מוכנה לקום כי מתחת התרפים. בעצם חוה נתנה כח לסטרא אחרא – ופה היא לקחה את התרפים, שזה לקחת את הכח מהסטרא אחרא, כי עם התרפים האלה הוא היה יכול לנחש כל מיני ניחושים ולעשות כל מיני פעולות רעות. אז היא לקחה לו את הנשק המודיעיני, מה שנקרא.

אז הנה, איך הכל רמוז. ובגלל מעשיה של חוה נגזרה מיתה על אדם הראשון. ולכן פה בדיוק באותו ענין, במעשה הזה שהיא עשתה בלי לשאול את יעקב – הוא גזר עליה מיתה כשהוא אמר, כן, 'מי שאצלו התרפים אז בן מות הוא. וככה היא נפטרה, רחל אמנו, אין כמו רחל אמנו, "רחל מבכה על בניה".

הכל על פי הסוד. הכל על פי הגלגול. ועל פי 'דרך עץ החיים', צריך להבין את הדבר הזה של הניצוצות, להעלות את הניצוצות, מי יגבר על מה. אלה דברים של כל יום ויום, "שבכל יום עמנו".

אנחנו צריכים להיות זהירים מאד מאד מאד בדברים האלה, ולשמור על הילדים, כי הדור במצב קשה. מספיק איזה ילד אחד שובב שיתפוס את הילד שלנו בהפסקה וילחש לו משהו, יעשה לו משהו – והלך על החיים שלו, הוא מקלקל אותו והוא עושק אותו והוא שולט בו, ואף אחד לא יודע. הוא מאיים עליו, 'אל תספר להורים'. ה' ישמרנו. כל יום אנחנו שומעים צרות צרורות מנוער, מילדים, הכל בנושא הזה של השפעה, השפעה של כל מיני חבר'ה מקולקלים שמנסים לקלקל את הילדים הצדיקים ולהפיל אותם. ואם הם חזקים יותר מהם, הם יגרמו לזה.

לפעמים רואים גם כן זוגות, שזוג שהיה בסדר פתאום מתחיל להיות לא בסדר. אתה לא מבין מה קרה. מה קרה? אני מסתכל, הם זיווג די בסדר, מה? אז אני שואל: 'רגע, יש לו איזה חבר, יש לו חברים לבעלך?' או הפוך, 'יש חברות לאשתך?' – 'כן'. 'אה, מי הם החברים או החברות, תראו לי'. ואז אני מסתכל – וואו, זאת מקלקלת אותה, או ההוא משפיע עליו, עושק אותו. וזה משפיע לתוך הזוגיות, ועוד מעט יהיו גירושין. ואף אחד לא מבין מה קרה. מה קרה? מישוהו התלבש עליו, או עליה, וזהו.

זה הענין הזה של המפגש בין הנשמות, והמשא ומתן על העוצמות ועל הניצוצות, מי בראש, ומה קורה פה. ה' ישמרנו. זה נקרא בירור של הניצוצות בין בני האדם.

ועקב אבינו לא היתה לו ברירה, היה צריך, היה חייב ללכת לשם, כי שמה היו הנשים שלו. אגב, רחל ולא, זו לא טעות. גם בעולמות העליונים יש רחל ולא, בחינת שני חלקים של הפרצוף של הנוק'. מי שרוצה להבין את זה שיקרא את הספר שלנו 'רומח פינחס' על כל המושגים של הקבלה, אפשר להוריד אותו חינם מהאתר.

הבנתם? אין שום דבר סתם. הכל על פי הסוד. הכל פלאי פלאים, ישתבח שמו. אנחנו כלום, לא מבינים כלום, שורפים את החיים על כלום, והכל פלא פלאים, הכל פלאי פלאים, רק צריך סיעתא דשמיא לפקוח את העיניים. וזהו.

אז האדם, נגזר עליו איפה הוא יגור ואיפה הוא יעבוד, והכל גזירות בבית דין של מעלה לפי הניצוצות שהוא צריך להעלות, לפי המפגשים שהוא צריך לפגוש, לפי תיקונים מגלגולים קודמים – כמו רחל עכשיו עם לבן, שהוא בחינת הנחש, והיא היתה צריכה לגנוב לו את הכח כי היא נתנה לו כח קודם, והענין של הנידה שאמרנו, והענין של יעקב שאמר דבר כזה חמור, יצא מהפה של הצדיק וזה מתקיים. זה התקיים על רחל אמנו, איזה כאב, איזה כאב... כאב נורא. ולא מבינים למה. אבל הכל תיקונים מהגלגול הקודם. עד כאן.

**לחיים! לחיים! לחיים! נא להתחזק בעבודתו יתברך!
נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל זמן ובכל
מקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה! לחיים!
לחיים! לחיים! "עבדו את ה' בשמחה!"**

**שתבוא הגאולה במהרה ברחמים.
שבת שלום וכל טוב סלה!**

מתוך נפשי – ההתחזקות הנחוצה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
ו' כסלו תשפ"ו

- א. היצירה דקדושה והאמנות הכשרה הן תיקון גדול וקידוש השם.
- ב. אל תמהר לריב, לשפוך דם ולדון לכף חובה. אלא להפך: "הוי מתלמידיו של אהרן – אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות, ומקרבן לתורה".
- ג. חשוב להתקדם – אך חשוב עוד יותר לא להסתבך ולא להתרסק!
- ד. לכל אדם סגנונו המובהק – והשליחות שלו.
- ה. שום בריה אינה מיותרת. שום דבר אינו במקרה. הכל בהשגחה עליונה ומופלאה – גם הסבל והנסיגות, הקשיים והכאבים.
- ו. את החריש שאתה חורש אף אחד אחר אינו יכול לחרוש מלבדך.
- ז. מרוב שהאדם אוהב את עצמו, ומחפש את עצמו ואת מהותו – הוא מזניח את הדבקות בה' ית' ואת העול שעליו לשאת למען שמו באהבה. ולפעמים הוא אף מתחיל 'לעבוד את עצמו' במקום לעבוד את ה' ית'!
- ח. תפילה ללא התקשרות למעלה, ללא דבקות, ללא אמת – זאת תפילה חלשה, ולא בהכרח שתשא פרי, לעתים המלאכים מעכבים אותה. לכן: התפלל מעומק הלב, וחפש את קרבת האלקים ואת ישועתו.
- ט. יש להשיג היטב על הילדים – קודם שיהיה מאוחר מדי ויצר הרע יגנוב אותם, ר"ל!
- י. השמחה היא מלחמה גדולה! "בְּתַחֲבֻלוֹת תַעֲשֶׂה לָךְ מִלְחָמָה". אל תוותר על השמחה הפנימית והקדושה. ואם היא נעלמה ממך, ערוך מיד חשבון נפש וחזור בתשובה.
- יא. בכל פעם שאתה מרגיש סכנה, קטנה או גדולה, רוחנית או גשמית, וכאשר אתה חש שהדינים מתוחים עליך ועל בני ביתך או על כלל ישראל – עשה צדקה! ותשובה, ותפילה.
- יב. כדי לשרוד בחבלי משיח מומלץ לקרוא וליישם את ספרנו 'דרך עץ החיים', שניתן להורדה ולחלוקה בחינם מהאתר.
- יג. מה שחסר הוא להעלות את הרף! לעורר את המצפון, את הלב, את המוסר, את האכפתיות, את אהבת הבריות! וכל השאר ילך ויסתדר, בס"ד.
- יד. לפגוע בבן אדם, זה קל. לפייס אותו, זו כבר משימה קשה הרבה יותר.
- טו. כל המכפיש את זולתו באינטרנט אין לשער את גודל העוון! ומי יודע אם אפשר לתקן זאת כלל. הזהרו ביותר!
- טז. יש להשריש יראת שמים, תורה ומצוות וערכים לילדים מגיל קטנות. אחרת ה' ישמור לאן מתדרדרים.
- יז. בקשת סליחה מהשני, ומחילה על מעשיו, ושינוי ההתנהגות לטובה – הם מפתחות פלא לשלום בית.
- יח. תיקון המדות ולימוד המוסר בחיק כל משפחה – הם דחופים ביותר.
- יט. אל תקבל לשון הרע. אל תקבל הוצאת שם רע. אחרת אתה שותף לעבירה הנוראה ולחורבן, ר"ל.
- כ. להיות צדיק פירושו לשמור על הקדושה במחשבה דיבור, ומעשה.
- כא. אם אין "סור מרע" – אין כלום!

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה! להתחזק בדע"ה!

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום, חודש טוב וכט"ס!